

ZEEVLAM - DOOR CEES DUBBELD

BIJ MOOI WEER IS IEDEREEN EEN GOEDE STUURMAN.

**EERST ALS DE NOOD KOMT AAN DE MAN
ZIET MEN WIE HET AMBACHT KAN.**

In Lemmer is een sluisje dat toegang geeft vanaf het IJsselmeer voor doorvaart door het stadje. Op deze sluis staan twee vierkante sluiswachtershuisjes met op de dakranden in prachtige letters diverse Oud Hollandsche spreuken geschilderd. Bovenstaand, twee hiervan.

Halverwege de zeventiger jaren van de vorige eeuw kreeg ik op een warme zomermiddag de reis aangezegd. Een stukgoedbootje van 4000 ton bruto had een motorreparatie bij de RDM ondergaan en moest buiten proef gaan varen om te kijken of de motor weer in orde was. De besteldienst vertelde me dat ik aan boord kon blijven om het schip ook weer naar binnen te loodsen. Bij aankomst aan boord werd ik vriendelijk door de jonge Duitse kapitein ontvangen en hij stelde mij aan een oudere mijnheer voor zijnde de reder van dit vaartuig. I.v.m. de wet op de privacy vermeld ik niet de naam van dit schip, omdat een vrouwelijk familielid als voornaam bij de achternaam van de reder op dit vaartuig vermeld stond.

Het schip was gereed voor vertrek dus vertrokken we en op de rivier verliet de havenloods het schip en was het aan mij om op deze schone warme zomermiddag dit schip naar zee te begeleiden. Het was een vakantiereisje voor mij en de reder kwam een praatje met mij maken. Na wat algemeenheden maakte hij de opmerking dat mijn job eigenlijk niets voorstelde. Hij overviel me wel met deze opmerking, want wat moest ik hierop zeggen. Ik mompelde iets over de wet, en dat het in Duitsland ook zo was. Ik stelde hem voor dat hij een stukje zou varen, maar daar trapte hij niet in, want ik werd er voor betaald door hem! Tijdens de reis naar zee stond de reder met de jonge kapitein te praten en die kwam bij de Hoek schoorvoetend naar mij toe om mij te vertellen

dat ze op zee geen gebruik van mijn expertise wilden maken. Ik vond dat uitstekend en zei dat ik dan beneden in de salon mijn papieren bij ging werken en een boekje ging lezen. De kapitein vond dat prima en hij zei, dat als hij me nodig had dat hij me wist te vinden.

Toen we de zee opvoeren liet ik hem in de kaart zien dat hij het beste de motorproeven ten oosten van de shipping-lane kon doen. Er staat daar genoeg water en dan zit je buiten het verkeersgewoel. Terwijl ik hem dit vertelde zag ik aan de horizon dat er weersverandering op til was, ZEEVLAM!

Ik wenste hen een goede wacht en verdween naar de salon. Een aardige steward vroeg of Herr Lotse een kopje thee wilde, waarop ik uiteraard "gerne" antwoordde. Ondertussen werd de machine beproefd, vol vooruit, vol achteruit en nog veel meer. Een superintendent rende van boven naar beneden en weer terug en kreeg een steeds roder hoofd. De machineproeven werden minder en stopten op een gegeven ogenblik. De steward kwam vragen of Herr Lotse "Abendbrot" möchte. Dat wilde Herr Lotse wel en liet dit hem dan ook goed smaken.

Na het Abendbrot ben ik naar de brug gegaan want er was al een tijdje geen enkele activiteit. Het was roetdik van de mist, de bak was niet te zien. De machine was gestopt, het was doodstil op de brug, de kapitein stond in de toeter van de radar te koekeloeren en zei dat er meer dan 20 echo's rondom zijn schip waren. Ik vertelde hem dat dat normaal was en dat er hier altijd veel schepen varen. Daarna vroeg ik hoe lang ze nog nodig dachten te hebben met de proefvaart waarop de superintendent zei dat twintig minuten volle kracht voldoende zou zijn.

Op de vraag aan de kapitein wat de positie was wees hij met de vinger op de kaart en zei : "Hier". We lagen ter hoogte van de Maas Noord 4 boei. Ik meldde mij bij Pilot Maas en vertelde dat we naar binnen kwamen en dat ik voornemens was tussen de Maas Center en de Maas Oost boei, indien het verkeer het toeliet, voorzichtig in de verkeersstroom in te voegen. P.M. vertelde dat er alleen meeliggers bestemd voor de loodsboot in de buurt waren en er veel vissermannetjes in het verkeersscheidingsgebied aan het vissen waren. Dus volle kracht vooruit en koers 180° Hoek van Holland here we come.

Na een half uur kregen we van de superintendent te horen dat hij klaar was met proefvaren en zonder problemen kwamen we tussen de pieren. Ter hoogte

van de seinpost liepen we uit de zeevlam en was het weer zomer en heet. Tussen Hoek van Holland en Maassluis kwam de reder schoorvoetend naar mij toe en bood zijn excuses aan voor zijn opmerking. Ik had in de salon na zitten denken wat ik had moeten zeggen over zijn opmerking en daar had ik nu wel een antwoord op. Ik heb hem verteld dat de loodsdienst niet alleen tijdens een mooie zomermiddag uitgevoerd wordt, maar 24/7 en 365 dagen per jaar. Het stopt nooit zelfs niet op Heiligen Abend, want dan ligt alles stil in Duitsland. De loods staat altijd paraat om de kapitein met raad en daad bij te staan, of het nu dik van de mist is, de str... van de dijk waait, of bij nacht en ontij wij zijn er. De jonge kapitein neem ik niets kwalijk, moet hij tegen zijn baas ingaan? Het was echter een gedenkwaardige reis.

